

esse falsam. Sed nullam rationem appofuit, ob quam ויקרא imperf. non poffet verti, adeoque tantum ineptit & garrit. Sic etiam alteram rationem ex accentibus fumptam, intactam reliquit. Ipfe fatetur eodem §. *se in abyffo nihil de hoc dixiffe, & concedit, multiplicari interdum propositiones tum alias, tum quoque quando plura copulata occurrunt, qualia & hæc Ef. IX, 5. non fatis attendentibus videri poffunt. Vide Diacrit. §. 220. fed hoc eft anomalon, anomala vero & extraordinaria non funt admittenda, nifi pregnans adfit caufa.* Ad oculum patet, quam obfcura funt, quæ ftupidus de multiplicatis propositionibus & pluribus copulatis inepte garrit, ex quo tanquam ex ungue leonem, Diacriticam ejus cognofcere poteris.

§. II.

Sed ferio rem agam & neceffitatem monftrabo, quæ urget, ut hoc ejus anomalon admittere debeamus, mihi enim aliisque non eft anomalon, fed conftans Regula, quæ tot exemplis biblicis firmata eft. Wasmuthio etiam hæc obfervatio regula audit. Reg. XIII. m. II. p. 191. Quia formulæ proœmiales breves completum fenfum non fiſtunt, fed auditorem tantum de fequenti effato admonent, ideo fit, ut breviores illæ formulæ fequenti effato prolixiori annectantur, & major diftinctio in parte effati ponatur. Exempla videantur ap. Ledebuhr. Wasmuth. Reinbeck l. c. Si Frankius ſententiam Cl. Viri refutare voluiſſet, debuiffet probare, prædicta verba non eſſe formulam proœmialem, fed hoc non fecit. In aliorum itaque gratiam demonftrabo, quæ neceffitas urgeat, ut h. l. formulam proœmialem admittamus. In hebræo legimus: ויקרא שמו quæ ab hæbrææ linguæ ignaro verti poſſunt & appellabit nomen ejus, quod facit Frankius. Sed ſecundum idiotiſimum linguæ ab omnibus doctiſſimis interpretibus, imprimis a B. Varenio, B. Sebaſt. Schmidio, B. Glaſſio aliisque redduntur: & appellabitur nomen ejus, vel: & appellabit quiſque nomen ejus. Ratio, quæ interpretes movit, ut in paſſivo verterent, ea erat, quod poſt phraſin ויקרא שמו in toto codice ſacro ſemper nomen appellati ſubjiciatur. vide exempla
Gen. V. 3. & appellabit nomen ejus, Seth.
29. & vocabit nomen ejus Noach